

- onsdag 6 januari -

Kap 5 - Vinterhavre - del III

”Hon hade icke förr varit utsatt för så mycket rörelse, och hennes ögon, ehuru nu nästan klarare än alltid annars, glimmande och fulla av högsta innerlighet då hon såg på Albert, visade likväl spår av att hava sovit halva natten.”

- - -

Han kom i vinternatten och bröt upp låset till mitt dagboksjags hemliga önskan: ty under musikerns känsliga fingertoppar blir revben en harpas strängar, varje ryggkota lockas till sång, och rörelse.

- - -

”Hon upplyfte sitt huvud ifrån hans bröst, varemot det vilat litet, betänkte sig en smula, men sade dock: Eftersom det så är, att du håller av mig och jag dig, så hava vi ju det gemensamt? Det är mycket det, Albert. Och det är mer än många hava.”

(Tack C.J.L. Almqvist för bakgrundsmusiken)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Friherrinnan med Poeter.se id #24435 innehar upphovsrätten